

РЕШЕНИЕ

№ 2155

гр. Варна, 15.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 49 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Димитър Димитров

при участието на секретаря М. Д. Узунова
като разгледа докладваното от Димитър Димитров Гражданско дело № 20223110109941 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба от „****“ ЕООД гр.****, ЕИК:****, със седалище гр.****, бул.***** № 49, бл.53Е, вх.В, за осъждане на Й. Р. С., ЕГН:*****, с адрес: Варна, ****, с. ****, в качеството му на наследник на кредитополучателя по Договор за потребителски кредит № *****/19.11.2013г. **** Й.ов С., да заплати на ищеца сумата в общ размер 1620.00 лева (хиляда осемстотин и двадесет лева), от които: главницаразмер на 808.30 лева (осемстотин и осем лева и тридесет ст.), дължима за периода 13.05.2013г. – 13.12.2017г., представляващи вноска от №17 до №48, както и сумата в размер на 1011.70 лева (хиляда и единадесет лева и седемдесет ст , представляваща договорно възнаграждение за периода 13.05.2015г. – 13.12.2017г., ведно със законна лихва от депозирание на исковата молба, до окончателното изплащане на задължението, на осн.чл. 79, ал. 1 и чл.86 ЗЗД.

В исковата молба ищецът излага, че на 19.11.2013г. е сключен Договор потребителски кредит № *****, между „**** ****“ ЕООД, като кредитор от една страна и **** Й.ов С., като длъжник от друга страна. Договорът е сключен при посочени от ответника параметри, посочени от същия в раздел VI. на ДПК „Параметри на договора за потребителски кредит“. Твърди се, че съгласно договора, общото задължение на длъжника е

в размер на 5460.00лв., включващо: сума за изплащане на заема: 1800 лв., срок на заема: 48 месеца, размер на вноса: 113.75 лв., дата на погасяване: 13-ти ден от месеца, годишен процент на разходите (ГПР%): 99.40%, годишен лихвен процент: 71.04 %, лихвен процент на ден: 0.20 %. Твърди се, че договорът е подписан при Общи условия, предадени са на клиента при подписването им и той е декларирал, че е запознат със съдържанието им и ги приема, няма забележки към тях и се задължава да ги спазва. Твърди се, че клиентът е декларирал, че е получил безвъзмездно, на хартиен носител, в ясна и разбираема форма, на български език- информация във формата на стандартен европейски формуляр. Твърди се, че „**** *****” ЕООД изпълнява точно и в срок задълженията си по договора, като превежда на 19.11.2013г. парична сума в общ размер на 1800.00 лв. по посочената от длъжника **** Й.ов С. банкова сметка, видно от приложеното с исковата молба преводно нареждане (документ № 6740884 с банкова референция: 270PMWP133230022 от дата: 19.11.2013г.). Твърди се, че от своя страна длъжникът е поел задължение да погасяват предоставения заем с равни месечни вноски, в размер и срокове. Твърди се, че е изготвен погасителен план с определени 48 равни месечни вноски в размер на 113.75 лв., с падежна дата - всяко 13-то число на месеца. Твърди се, че съгласно Общите условия към Договор за потребителски кредит № ***** длъжникът дължи на дружеството договорно възнаграждение за отпуснатия кредит, като неизплатеното договорно възнаграждение по делото е в размер на 2023.40 лева (две хиляди двадесет и три лева и четиридесет лева). Договорното възнаграждение се претендира от падежа на първата неизплатена вноска - 13.05.2015г. до датата на падежа на последната погасителна вноска - 13.12.2017г. Твърди се, че длъжникът не е изпълнил поетите договорни задължения и е направил шестнадесет пълни погасителни вноски по сметка към ДПК № ***** . Крайният срок за погасяване на кредита съгласно погасителния план към ДПК № ***** е изтекъл на дата 13.12.2017г., с изтичането на който срок е настъпила и изискуемостта на задължението на длъжника в пълен размер.

Твърди се, че длъжникът по договора **** Й.ов С. е починал на 04.01.2015г. и затова ищецът насочва събиране на вземанията си по процесния договор срещу наследниците на починалия. Твърди се, че ответникът изрично е заявил в проведено съдебно производство, че приема наследството на баща си, поради което ищцовото дружество претендира от него заплащане на ½ от

задълженията на наследодателя му.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът, чрез процесуален представител е подал писмен отговор на исковата молба, с който счита, че предявените искове са неоснователни. Релевира доводи за несъответствие на клаузи на сключения договор с разпоредби на Закона за потребителския кредит и Закона за защита на потребителите и за наличие на неравноправни клаузи в договора. Навежда доводи за погасяване по давност.

Съдът, като взе предвид изложеното от страните и доказателствата по делото, обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 от ГПК, намира за установена следната **фактическа обстановка**:

Първоначално съдебното производство е образувано въз основа на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, като в полза на ищеца „****“ ЕООД е издадена Заповед № 1888/25.03.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, срещу **** С.а, ЕГН ***** с постоянен и настоящ с адрес: гр.Варна, бул.“*****“ № 147, ет.6, ап.33 и Й. Р. С., ЕГН ***** с постоянен адрес: с.Здравец, ул.“*****“ № 12, общ.****, обл.Варна да заплатят на Кредитор **** ЕООД ЕИК/БУЛСТАТ **** с адрес Област СОФИЯ (СТОЛИЧНА) Община СТОЛИЧНА ГР.СОФИЯ БУЛ.**** № 49 Блок 53Е Вх.В Сумата от 1616,60 /хиляда шестстотин и шестнадесет лева и шестдесет ст., представляваща главница по договор за потребителски кредит № ***** от 18.11.2013 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК – 15.03.2022г. до окончателното изплащане на задължението, договорно възнаграждение в размер на 2023.40 /две хиляди двадесет и три лева и четиридесет ст./ , дължимо за периода от 13.05.2015 г. до 13.12.2017 г., както и направените по делото разноси, както следва 72.80/седемдесет и два лева и осемдесет ст./ заплатена държавна такса и сумата от 50.00 /петдесет лева/ юрисконсултско възнаграждение, като всеки от длъжниците следва да заплати 1/2 от гореописаните суми, съобразно наследения от него дял, а именно: **** С.а, ЕГН ***** следва да заплати сумата от 808.30/осемстотин и осем лева и тридесет ст./, представляваща 1/2 от главница по договор за потребителски кредит № ***** от 18.11.2013 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК –

15.03.2022г. до окончателното изплащане на задължението, сумата от 1011.70 /хиляда и единадесет лева и седемдесет ст./, представляваща $\frac{1}{2}$ от договорно възнаграждение дължимо за периода от 13.05.2015 г. до 13.12.2017 г., както и $\frac{1}{2}$ от направените по делото разноси, както следва 36.40/тридесет и шест лева и четиридесет ст./ заплатена държавна такса и сумата от 25.00/двадесет и пет лева/ юрисконсултско възнаграждение, а Й. Р. С., ЕГН *****, следва да заплати сумата от 808.30/осемстотин и осем лева и тридесет ст./, представляваща $\frac{1}{2}$ от главница по договор за потребителски кредит № ***** от 18.11.2013 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на заявлението по 1 чл. 410 ГПК – 15.03.2022г. до окончателното изплащане на задължението, сумата от 1011.70 /хиляда и единадесет лева и седемдесет ст./, представляваща $\frac{1}{2}$ от договорно възнаграждение дължимо за периода от 13.05.2015 г. до 13.12.2017 г., както и $\frac{1}{2}$ от направените по делото разноси, както следва 36.40/тридесет и шест лева и четиридесет ст./ заплатена държавна такса и сумата от 25.00/двадесет и пет лева/ юрисконсултско възнаграждение.

Предвид пропускане на указания в чл.415 ГПК едномесечен срок, ищцовото дружество предявява против настоящия ответник осъдителен иск с правно основание чл.79 ЗЗД.

От представения по делото Договор за револвиращ заем № ***** от 19.11.2013г. се установява, че ищецът е договорил с наследодателя на ответника С.а – **** Й.ов С. предоставянето на заем в размер на 1800 /без посочване на вид валута/, със срок на договора 48 /без посочване вида на периода-години, месеци, дни, часове.../, с размер на годишния лихвен процент от 71,04 %, с размер на вноските от 113,75 /без посочване вид валута/, с ГПР - 99.40 %, с падеж на плащане – 13-ти ден от месеца, с общо задължение от 5460,00/без посочване на вид валута/. С подписването на договора за заем страните са се задължили да спазват и представените по делото общи условия, като неразделна част от договора.

От представеното по делото преводно нареждане се установява, че ищецът е наредил по сметка на заемополучателя сумата от 1800 лв., на 19.11.2013 г.

Представено е Удостоверение за наследници от което е видно, че на 04.0.2015г. кредитополучателят **** Й.ов С. е починал, като негови

наследници са синът му Й. Р. С., съпругата му **** С.а и синът му **** Р. С..

От приложено Определение от проведено открито съдебно заседание от 25.10.2021г. по гр.дело №10618/2021г. по описа на ВРС, наследникът **** Р. С. се е отказал от наследството на баща си **** Й.ов С., а наследниците Й. Р. С. и **** С.а са заявили, че го приемат.

Приложено е едностранно изготвено от ищцовата страна извлечение по сметка за периода 13.01.2014г. – 13.12.2017г., от това което се установява, че общия размер на заплатените от наследодателя на ответника суми по кредита е 1820лв., а остатъчното задължение е 3640 лева.

По делото са представени Договор за револвиращ заем №*****, Общи условия на „**** ****“ ЕООД; Преводно нареждане; Известие за одобрение към ДПК № *****/без подпис на клиента, че го е получил;/ Извлечение по сметка, удостоверяващо извършените от длъжника погасителни вноски; Удостоверение за актуално състояние на **** ЕООД, погасителен план към кредита /без доказателства за връчването му и запознаването на кредитополучателя/ и стандартен европейски формуляр за предоставяне информация за потребителски кредити.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните **правни изводи:**

От приетите писмени доказателства се установява, че в полза на ищеца срещу наследодателя на ответника е издадена заповед за изпълнение за претендираните суми, срещу която от длъжникът в срок е подадено възражение, както и че иск по чл. 415, ал. 1 от ГПК не е предявен в законоустановения срок.

Съдът е сезиран със субективно и обективно кумулативно съединени установителни иски с правно основание чл. 240 от ЗЗД, във вр. с чл. 79 ЗЗД, и чл. 86 от ЗЗД.

В тежест на ищеца е да установи, че между него и наследодателя на ответника е бил сключен действителен Договор за револвиращ заем №*****, че е предоставил сумата на уговореният кредит, както и че размерите на сумите за главница са претендираните. При установяване на посочените обстоятелства ответникът носи тежестта да докаже точното в количествено и времево отношение изпълнение на задължението си за

погасяване на заема.

Посочените въпроси предполагат валидно възникнало облигационно правоотношение между страните, с оглед на което и предвид служебното задължение на съда, настоящият съдебен състав намира, че на първо място следва да се извърши преценка за валидността на договора за заем и едва при извод за неговата действителност - да се произнесе по материалноправните въпроси, обективирани в отговора на ИМ.

Процесният договор за револвиращ заем има характеристиките на договор за потребителски кредит, поради което за спорното правоотношение са приложими разпоредбите на Закона за потребителския кредит, Обн., ДВ, бр. 18 от 5.03.2010 г., в сила от 12.05.2010 г., бр. 30 от 26.03.2013 г., в сила от 26.03.2013 г., действащ към момента на сключване на сделката – 19.11.2013 г.

Видно от клаузата на т. 3 от Общите условия на "Профи кредит ****" ЕООД към договор за револвиращ заем на физически лица, заемополучателят попълва предварително параметрите на исканията за заема (част V от бланката на проектодоговор), като окончателните условия на кредита (част VI) се определят от кредитора впоследствие и договорът влиза в сила от този момент (с подписването му от заемотателя).

Между страните няма спор, че при кандидатстването за отпускането на кредита, ответникът, в изпълнение на описаната процедура от ОУ, е попълнил предоставена му бланка на проектодоговор, като в същата са вписани данните на кредитния експерт, кредитора, кредитополучателя, вида на кредита и параметрите на искания револвиращ заем (т. I до т. V от бланковия договор).

Окончателните условия по кредита, посочени в т. VI от договора, са одобрени впоследствие от кредитора и имат следното съдържание: сума за заема: 1800 /без посочване на вид валута/, със срок на договора /без посочване вида на периода-години, месеци, дни, часове.../, с размер на годишния лихвен процент от 71,04 %, с размер на вноските от 113,75 /без посочване вид валута/, с ГПР - 99.40 %, с падеж на плащане – 13-ти ден от месеца, с общо задължение от 5460,00/без посочване на вид валута/.

Неразделна част от съдържанието на договора са ОУ, с които ответникът, подписвайки бланковия договор, е декларирал, че е запознат и приема. Липсват категорично доказателства да му е представен погасителен

план и клаузите в договора не препращат към такъв, доколкото представения не носи подпис на кредитополучателя.

Не е представена задължителната според общите условия карта на клиента и Тарифа. По настоящото производство ищецът е представил извлечение по сметка, от което са видни условията за издължаване на кредита.

Съдът намира, че уредената в ОУ процедура по сключване на процесния договор противоречи на нормата, обективизирана в чл. 6, ал. 1 ЗПК (отм.), според която кредиторът е длъжен да уведоми потребителя за всички условия на потребителския кредит преди сключването на договора. Непредоставянето на информация относно крайните параметри на заема води до невъзможност за потребителя да вземе информирано решение относно сключването на сделката и го поставя в неравностойно положение спрямо контрагента, което от своя страна противоречи на основния принцип на добросъвестност, прогласен в чл. 12 от Закона за задълженията и договорите.

Отделно от това, описаното по-горе съдържание на договора не съответства и на императивно установените в чл. 7 ЗПК (отм.) изисквания.

Относно размера на отпуснатия заем в договора е посочено единствено цифровото отразяване "1800", без да е конкретизираната съответната валута на поетото задължение, за която кредитополучателите са се задължили. Непосочването на паричната единица води до неяснота за сумата, подлежаща на връщане, която е съществен елемент от съдържанието на договора и не може да се предполага, доколкото в Република **** е разрешено договарянето и разплащането в чуждестранна валута между частни лица.

Аналогично (единствено цифрово) са посочени също размерът на месечната вноска – 113,75, общото задължение – 5460,00. Така отразените параметри на заемното правоотношение водят до неяснота относно общия размер на плащанията по потребителския кредит, която може да бъде квалифицирана като пълна липса на задължителен реквизит на договора.

Неясен е и срокът за връщането на кредита, тъй като в договора е посочена само цифрата "48", без отбелязване на точния времеви диапазон - дали се касае за дни, седмици, месеци, години и т.н.

Към договора липсва също погасителен план, който да е предоставен на

ответника и да отразява условията за издължаване на кредита, включително размера, периодичността и датите на погасителните вноски. Тази информация е необходима на потребителите, за да може същите да вземат информирано решение и да бъдат наясно с конкретните задължения, които поема, встъпвайки в заемно правоотношение с икономически по-силна страна.

Освен това размерът на уговорения ГПР от 99,40 % противоречи на добрите нрави, тъй като се явява несъответен на интереса и на двете страни от сключването на договора, респективно обуславя неоправдано разместване на имущество като последица от изпълнението му. Необосновано високият размер на ГПР води до липсата на еквивалентност на престациите по двустранния договор като основно правило в частноправните отношения и своеобразна граница на свободата на договаряне.

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че договорът за потребителски кредит не съдържа нормативно установените реквизити и на основание [чл. 21, ал. 1 във вр. чл. 10, ал. 1, чл. 11, ал. 1, т. 7 - 12 и 20 и чл. 12, ал. 1, т. 7 - 9 ЗПК\(отм.\)](#) е недействителен.

Според [чл. 23 ЗПК \(отм.\)](#) когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен, потребителят връща само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други разходи по кредита.

Безспорен в производството е фактът, че общият размер на извършените от наследодателя на ответника плащания по процесния договор възлизат в размер на 1820 лв. Изплатената сума е по-голяма от чистата стойност на кредита от 1800 лв., поради което предявеният иск с правно основание [чл. 240, ал. 1 ЗЗД](#) е неоснователен, тъй като задължението на ответника по договора за револвиращ заем е погасено чрез изпълнение.

С оглед на гореизложеното, правопораждащите юридически факти, от които възникват заявените в процеса вземания на ищцовото дружество, не са се осъществили, поради което за изхода на делото са ирелевантни въпросите относно приложимата спрямо тях погасителна давност и съответно не е необходимо съдът да се произнася по тях.

При този изход на спора, разноски се дължат на ответника, който претендира адвокатско възнаграждение в размер на 750лв. Съдът с оглед фактическата и правна сложност на производството намира за основателно възражението на ищеца за прекомерност на възнаграждението, като приема,

че дължимо в случая е възнаграждение в размер на 470лв.

С оглед горното, съдът:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените иски от „****“ ЕООД гр.****, ЕИК:****, със седалище гр.****, бул.***** № 49, бл.53Е, вх.В, за осъждане на ответника Й. Р. С., ЕГН:*****, с адрес: Варна, ****, с. ****, в качеството му на наследник на кредитополучателя по Договор за потребителски кредит № *****/19.11.2013г. **** Й.ов С., да заплати на ищеца сумата в общ размер 1620.00 лева (хиляда осемстотин и двадесет лева), от които: главница в размер на 808.30 лева (осемстотин и осем лева и тридесет ст.), дължима за периода 13.05.2013г. – 13.12.2017г., представляващи вноска от №17 до №48, както и сумата в размер на 1011.70 лева (хиляда и единадесет лева и седемдесет ст.), представляваща договорно възнаграждение за периода 13.05.2015г. – 13.12.2017г., ведно със законна лихва от депозирание на исковата молба, до окончателното изплащане на задължението, на осн.чл.79, ал. 1 и чл.86 ЗЗД.

ОСЪЖДА „****“ ЕООД гр.****, ЕИК:****, със седалище гр.****, бул.***** № 49, бл.53Е, вх.В, да заплати на Й. Р. С., ЕГН:*****, с адрес: Варна, ****, с. ****, сумата от 470 лв. (четиристотин и седемдесет лева), представляваща заплатено адвокатско възнаграждение в настоящото и заповедното производство, на основание чл.78, ал.3 ГПК.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Окръжен съд - Варна в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, на основание чл. 259, ал. 1 от ГПК.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от решението на страните, на основание чл. 7, ал. 2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____